Όταν ο

άνθρωπος φτάσει στο σημείο να μην καταλαβαίνει τα λάθη του λόγω της μεγάλης ιδέας του εαυτού του είναι ένα βήμα πριν την καταστροφή του.
Κρατάει μία μικρή σκάλα και επιμένει ότι μπορεί να κατέβει ή να ανέβει ένα τεράστιο ύψωμα. Ο εγωιστής είναι θολωμένος από το άρωμα του Εγώ του, μεθυσμένος από έπαρση και αυταρέσκεια...

Η αυτοκριτική στον υπερήφανο άνθρωπο παύει να υπάρχει. Ο αυτοέλεγχος δεν υφίσταται. Η μετάνοια είναι κάτι το άγνωστο ή κάτι το «ανεπίτρεπτο»!
Ο υπερήφανος άνθρωπος τραγουδά κάθε μέρα, κάθε στιγμή «ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΙΩΝΩ....». Τραγουδά ανέμελος την στιγμή που τοποθετεί τον εαυτό του δίπλα στον γκρεμό

του πνευματικού κόσμου, έτοιμος να αυτοκτονήσει πνευματικά!

- Ο εγωιστής δεν βλέπει που βαδίζει...και όμως νομίζει ότι βλέπει πιο καλά από όλους.
- Ο εγωιστής δεν ακούει τίποτα παρά μόνο την φωνή του και όμως νομίζει ότι είναι ο πιο δίκαιος και τίμιος άνθρωπος.
- Ο εγωιστής δεν αντιλαμβάνεται ότι αμαρτάνει και όμως νομίζει ότι είναι ο πιο άγιος και ευάρεστος στον Θεό (αν πιστεύει).
- Ο εγωισμός καταστρέφει κάθε καλό του ανθρώπου, μάλλον το μεταβάλει από καλό σε κακό, από αρετή σε πάθος!

Ο κόσμος δυστυχώς αρέσκεται στους εγωιστές....επιμένει οι άνθρωποι να είναι εγωιστές για να καταφέρουν δήθεν πολλά στην ζωή τους.
Ο κόσμος όμως συνεχώς εργάζεται για τον «περισπασμό της αμαρτίας». Προσέξτε ο κόσμος δεν είναι αμαρτία αλλά κάτι χειρότερο! «Διότι από την αμαρτία μπορεί κανείς να οδηγηθεί στην μετάνοια, αλλά με τον περισπασμό της αμαρτίας ο άνθρωπος περιπίπτει σε μία δίνη προβλημάτων, απασχολήσεων, ενεργειών, λόγων, εξηγήσεων, παρεξηγήσεων. Ο περισπασμός της αμαρτίας τελικά είναι ενέργεια του δαίμονος...» όπως μας λέγει ο γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης.
Ας μην ακούμε λοιπόν τον κόσμο που προβάλει τον εγωισμό σαν μία υγιή πνευματική κατάσταση του ανθρώπου, διότι ο εγωισμός κατάφερε να ρίξει ασώματους αγγέλους από τον ουρανό πόσο μάλλον λοιπόν σαρκικούς ανθρώπους.
Η μετάνοια είναι όχι απλά η λέξη που πρέπει να βάλουμε στην ζωή μας αλλά να γίνει η ίδια η ζωή μας...και αυτό δεν θα καταφέρουμε ποτέ να το πετύχουμε εάν δεν γίνουμε ταπεινοί.
Όταν ο άνθρωπος ταπεινώνεται μετανοεί και όταν μετανοεί ταπεινώνεται ακόμα περισσότερο και μετανοεί πιο βαθιά και ταπεινώνεται ακόμα περισσότερο.....
Ταπείνωση και Μετάνοια πάνε μαζί. Ταπείνωση και Μετάνοια είναι (θα πρέπει να είναι) η ζωή των ανθρώπων.
Αρχιμ.Παύλος Παπαδόπουλος
Πηγή: imverias.blogspot.gr